

forekommer det mig nok, at man kan blive noget betænkelig. Og Betæneligheden bliver ikke mindre, naar man erindrer, hvad der ogsaa allerede er berørt af den foregaaende ærede Taler, den vide Myn-dighed, Byraadene have til at bestemme Udgifter ved det aarlige Overslag uden at Ministeriets Samtykke dertil kræves uden for ganske enkelte Tilfælde. — Hvis Lovforslaget vedtages, vil det jo ogsaa blive en nærliggende Følge, at man vil komme ind paa en Forandring med Hensyn til Sogneraadens Sammensætning, men jeg tror, at væsentlig de samme Grunde, som tale imod at gøre en Forandring i Sammensætningen af de kommunale Raad for Købstædernes Vedkommende, ogsaa tale imod det for Landets Vedkommende.

Det er vel nok rent principmæssig rigtigt, at naar Byraadene skulle have fuldstændigt Selvstyre, om end under Statens Tilsyn, skulde de have Ret til selv at vælge Formand, men nogen stor Trang tror jeg ikke, at der i Virkeligheden er dertil, og jeg tror heller ikke, at det føles som noget stort Savn, at de ikke i Øjeblikket have denne Ret. Et ret godt Bevis herfor forekommer det mig at være, at Købstæderne ikke selv have ladet høre fra sig i saa Henseende; der er ikke fremkommet noget udtalt Ønske fra dem derom siden Delegeretmødet i Næstved i 1883, naar undtages den Resolution, der blev vedtaget paa Delegeretmødet paa Frederiksberg i Juni Maaned f. A., og det maa herved bemærkes, at Sagen kom til Forhandling paa dette Delegeretmøde, ikke i Virkeligheden efter Tilskyndelse fra Købstædernes egen Side, men paa Foranledning af det Lovforslag, der havde været til Forhandling i Rigsdagen. Gennemgaaende tror jeg ogsaa, at der er Tilfredshed med den nuværende Ordning, og det maa jo dog have noget at sige efter den 30-aarige Erfaring, man nu har indhøstet. Alligevel skal jeg dog ikke nægte, at der er Undtagelser, og flere end der vistnok behøvede at være, Undtagelser paa saadanne Steder, hvor man har været uheldig med Borgmester af en eller anden Grund, enten fordi han ikke har haft særlig Interesse for kommunale Anliggender, eller fordi hans øvrige Embedsgerning ikke har tilladt ham at befatte sig saa meget med kommunale Anliggender, som det kunde være ønskeligt. Og naar dette af og til hænder, kan det jo i Grunden ikke være andet efter den nuværende Udnævnelsesmaade, idet det er saaledes uden for de 6 større Købstæder, hvor der er sær-

lig Borgmester, og hvor jeg tror, at Forholdet i det hele taget maa anses at være tilfredsstillende, at den stedlige Retsbetjent beskikkes til tillige at være Borgmester. Han er jo imidlertid udnævnt med en helt anden Embedsgerning for Øje som Dømer, Politimester, Foged osv., og det er da ikke saa mærkeligt, at han ikke altid har særlig Interesse for og tilstrækkelig Tid til at beskæftige sig med Kommunens Anliggender i saa høj Grad, som det kunde være heldigt. Det kan da ganske vist være uheldigt for en Kommune, og ikke mindst, naar det er en Retsbetjent, der sidder i en lang Aarrække i Embedet, hvad ofte er Tilfældet i større Jurisdiktioner. I mindre Kommuner kan Udnævnelsesmaaden være uheldig af en anden Grund, fordi der hyppig skiftes Borgmester. De Ulemper, som paa Grund heraf af og til forefalde, tror jeg vilde for en Del falde bort, dersom det ikke var saaledes, at det var en saa godt som ufravigelig Regel, at den stedlige Retsbetjent udnævnes til tillige at være Borgmester. Den eneste Undtagelse i saa Henseende finder Sted i en Kommune paa Bornholm, Allinge—Sandvig, hvor Retsbetjenten bor i Hasle, og hvor der af den Grund er udnævnt en anden Mand paa Stedet som Borgmester, men jeg tror, det vilde være ganske hensigtsmæssigt, om denne Undtagelse udvidedes til andre Tilfælde, hvor Omstændighederne maatte tale derfor. Hvis Proceskommissionens Forslag vedtages, tvivler jeg ikke om at det vil kunne blive nødvendigt, at gaa i den Retning, da det derefter er bestemt, at Borgmestrenes Forretninger skulle gaa over til Politimestrene, idet det sikkert hyppigere vil forefalde, at Politimestrene ere mindre vel egnede til at være Borgmestre end Retsbetjentene. Der indvendes maaske, at man vanskelig vil kunne faa en Mand paa Stedet, en Embedsmand, eller hvem det nu kunde være, til at være Borgmester uden Vederlag, men der vil jo intet være til Hinder for, at der i slige Tilfælde udredes et Honorar til vedkommende af Kommunens Kasse om nødvendigt. Saafremt det ikke maatte lykkes at faa gennemført en Ordning med en af Byraadet selv valgt Formand — hvad jeg anser for usandsynligt, da Meningerne staa ret skarpt over for hinanden — vilde jeg anse det for hensigtsmæssigt, om der kunde ske nogen Forandring med Hensyn til den nugældende Udnævnelsesmaade for Borgmestre i den Retning jeg har berørt. Der er vist næppe nogen stor Sandsynlighed for, at der ved